

Ученици от Балчик обиколиха Европа

От 21 май до 1 юни по инициатива на РИО-Добрич се организира посещение на българските училища в Париж и Братислава. В него взеха участие общо 44 души - 37 ученици и 7 ръководители. Освен с цел междукултурен обмен, екскурзията бе своеобразен подарък за най-изявени ученици от Област Добрич, тъй като културната програма включваше посещение и разглеждане на държави от Централна и Западна Европа. В окончателната група на пътуването попаднаха и 5 ученици от Община Балчик: Ерсин Исмаилов - X клас, Дилана Димитрова - IX клас и Ивайло Димитров - IX клас от СОУ „Христо Ботев“, Митко Панайотов - XI клас от ПГ за КОС „Ал. Константинов и Габриела Стефанова - X клас от СОУ „Хр. Смирненски“ с. Оброчище. Главен ръководител на групата бе г-жа Рина Иванова - дългогодишен началник на РИО-Добрич, понастоящем ст.експерт по квалификация на педагогическите кадри.

Точно в 12 часа на обяд автобусът ни потегли от Дом-паметника на Йордан Йовков в Добрич. Десетки родители, близки и приятели се бяха събрали да изпратят екскурзантиите в може би най-дългото им и ползотворно пътуване. Първият ден включваше нощен преход и така на следващата сутрин пристигнахме в Братислава. Там по програма трябваше да посетим българското училище, но поради напрегнатата ситуация между 2 изпита и проверки, влизането в БСОУ „Христо Ботев“ Братислава се оказа трудно и се наложи да бъдем в камерен състав. Все пак ученици от СТ „Пеньо Пенев“ Добрич представиха презентация, свързана с агресията в училище, участвала на конференцията „Училището - желана територия за ученика“. За краткото време, в което се осъществи срещата, присъствали-

те, сред които бях и аз, успяхме да се докоснем до традициите и приоритетите на училищния живот в Словакия. Училището бе държавно, т.е. изцяло спазваше разпоредбите на образователната система на МОМН в България. В него учат ученици от първи до 12 клас, като някои класове са сборни, поради малкия брой ученици. От думите на директора на училището стана ясно, че в Словакия децата живеят по-спокоен живот, имат силен афинитет към спорта и тренировките, но за сметка на това технологиите са изостанали. В следобедните часове посетихме крестната Дефин, тясно свързана с делото на светите братя Кирил и Методий и техните ученици.

След нощувката в Братислава, автобусът отпътува за държавата на класицизма Австрия. Тук по програма всички се разходиха по центъра на столицата Виена и града на Моцарт - Залцбург. След прехода във втория по големина немски град Мюнхен, в късния следобед на следващия ден, пристигнахме в най-чистия европейски град - Страсбург, символ на Обединена Европа. След разходката с корабче, разгледахме града, последва нощувка, а на следващия ден посещение на един от най-атрактивните увеселителни паркове в Европа Дисниленд Париж. След повече от 7 часа емоции по екстремните атракциони, отпътувахме за Париж. В едно предградие, на половин час от центъра на града, всички се настанихме в тризвезден хотел от веригата „Етап“ за предстоящите 4 дни.

Още на следващия ден, учители от частното училище „Кирил и Методий“ - Париж ни очакваха развълнувани. В това училище бе предвидено да се проведат 2 урока един по история, посветен на живота и делото на Апостола на свободата Васил Левски и един по български език. Преди обяд, в рам-

ките на 1 астрономически час, учителката от ЕГ „Гео Милев“ г-жа Румяна Никова оглави урок-дискусия, подготвен от ученици от езиково гимназия. Радостен бе фактът, че учениците от Франция добре познават личността на Левски. За разлика от училището в Братислава, това училище е частно, а българските ученици ходят едновременно в него (всяка събота) и във френско училище, където са на петдневната образователна програма. На следващия ден, за ученици от 8 клас посетихме и урок по български език на тема „Един есенен ден по шосето“ на българския писател Павел Вежинов, изнесен по невероятно достъпен и интересен начин от г-жа Милена Василева - преподавател по български език в Езикова гимназия. В него учениците също бяха активни и доказаха, че стотиците километри от Родината не пречат, за да се съхрани българският дух и национално самочувствие.

На 27 май в посолството на България отбелязахме патронния празник на въпросното училище. Беше удивително да видим колко много българи живеят зад граница, а в този ден бяха дошли само свободните, за да подкрепят изявата на своите деца и близки в тържеството, по случай празника. Г-жа Рина Иванова приветства всички свои сънародници, развълнувана от емоционалното мероприятие, по нищо не отстъпващо от един патронен празник в България. Междувременно групата имаше удоволствието да посетим едни от най-забележителните и световноизвестни културни паметници и обекти в Париж - величествената Айфелова кула, катедралата „Нотр Дам дьо Пари“, замък „Версай“, Лувъра, хълма „Мон Мартр“, църквата „Сакре Кьор“. В свободното време всички се насладихме на разходка с корабче по река Сена и пе-

шеходен преход до Триумфалната арка „Дефанс“ по най-известната улица „Шан'з Елизе“.

Предстояха още много красиви места за посещение. След четирите незабравими дни в столицата на Франция - Париж, имаше възможността да се любуваме на чудните пейзажи на Швейцарските Алпи до градовете Женева и Лозана. Последната държава, която остана да посетим бе Италия. Там се насладихме на приказния град Венеция, запазил своята автентичност и неподправеност във времето.

След още ден и половина пътуване, всички се завърнахме живи и здрави в България. Безспорно, това бе една ползотворна и изключително ценна екскурзия за всички нас. От името на учениците от Община Балчик искам да благодаря на ръководството на Ротари клуб Балчик, който спонсорира нашето пътуване и който неведнъж е подкрепял местни и регионални инициативи в полза на талантливите деца. Благодарим!

В хода на нашите посещения и пътуване, успях да взема няколко интервюта, които реално отразяват мнението и впечатлението на групата от незабравимата екскурзия.

Рина Иванова:
Кой беше инициатор на идеята за нашата целева екскурзия и кои институции спомогнаха за нейното реализиране?

Идеята е на общински съветници от град Добрич, а именно да се осъществи културен обмен между ученици от частното училище „Кирил и Методий“ Париж и българските училища в Област Добрич. Тя се осъществи благодарение на Ротари клубовете - Балчик, Каварна, Добрич, Шабла, с помощта на Лайънс клуб, клуб „Майчина грижа“, Община Тервел, СОУ „Стефан Караджа“ - Каварна. Те приеха идеята за ценна и интересна и решиха да спомогнат за нейното финансово осъществяване.

Как бе определен броят и подборът на учениците в групата?

Директорите на училища изпратиха имена на ученици, които са участвали редовно в олимпиади и състезания, подбора са го направили те и класните ръководители. В Регионалния инспекторат получихме техните постижения, описани накратко. Така се получи една група с единственото ограничение учениците да бъдат от 8 до 11 клас, тъй като времето на осъществяване на пътуването и посещенията съвпадаше с времето на външните оценявания. Училищата нямаха определена

квота за брой ученици. Идеята ни бе да подберем децата според техните постижения и успехи. Първоначалната група беше малка, тъй като много малко училища сами определиха учениците, които ще участват в проекта, затова се наложи да попълваме групата.

Какви са вашите впечатления за образователната система в Братислава и Париж?

Братиславската образователна система всъщност е българска, тъй като сателитното училище е държавно и учи по програмите на МОМН и не се различава от училищата в България. Едно от малкото различия е, че децата живеят в малко по-различна атмосфера. Идеята на това наше посещение бе да споставим образованието там с това в България. За жалост попаднахме в момент между два изпита, колегите бяха много ангажирани. Времето ни беше ограничено и само малка част от групата успя да влезе в училището.

Виждате ли бъдеще в този проект и оправдаха ли се очакванията Ви за това пътуване?

Искрено казано не се оправдаха очакванията ми за посрещането във френското училище. Може би защото по това време на подготовка се сменяше техния директор. И може би новият директор не бе достатъчно улегнал човек, който да оцени онава, което ние целим с проекта. Аз очаквах много повече възможности за разговори. Но все пак в предвид строгия пропускателен режим, възникването, с което ни посрещнаха учителите, особено г-жа Швилева, учителка по български, бе удовлетворяващо. Проектът има бъдеще, това е само началото.

Директорът на българското училище в Париж:

Кога за пръв път се появи идеята за българско училище тук, в Париж?

Българското училище съществува вече 6 години. През 2006 г. амбицирани родители решават да го създадат, защото се чувстват нуждата от подобна институция на цялата българска общност. И оттогава до днес започват да се записват деца. Текущият брой е 150. В началото училището възниква като учебно заведение в сградата на българското посолство. Но след няколко години работа се установява, че няма място, където да се съберат толкова много деца. Училището функционира заедно с детската градина „Зайченцето бяло“. Тя приема деца от 3 до 6 години, а училището ги поема след това до 18-годишна възраст, т.е. до 12 клас. Учебният процес е осигурен по история, гео-

графия, български език и литература.

По време на нашата визита, когато учениците се представиха, казваха своя клас в това училище и класа си във френското училище. Успяват ли да се справят според вас с толкова много труд за седмицата?

Те учат през седмицата във френското училище и идват само в събота, защото са много натоварени. Затова трябва да бъдат мотивирани и по много интелигентен начин да бъдат предадени уроците, за да имат желание да идват и да се задържат. Работата е наистина много и е трудно понякога, защото трябва да се съобразяваме с натовареността във френското училище, но засега успяваме да ги задържим.

Допада ли ви идеята за този проект, който да допринесе за сближаване, приемственост и междукултурен обмен между учениците?

Това е чудесна идея. Както споменах на г-жа Никува, много е трудно на мен самата да предам този дух в българския език и историята. Трябва ми помощ, а това може да стане единствено от България. Много е трудно за дете, което е израсло тук, да му предадеш традициите, чувствата и атиферата. Затова ще бъде добре, ако тази идея бъде реализирана да изпратим деца оттук в България, макар че голяма част от децата имат роднини в България и се връщат по няколко пъти в годината.

Искрено ви поздравявам за това, което сте постигнали, тъй като нивото на владеене на български, което заварили тук е много по-добро от българското училище в Братислава.

За мен това е най-важното. Учениците да поддържат културата и връзката си с България.

Румяна Никова, учител по история и философия в ЕГ „Гео Милев“ - Добрич
С какво ви допадна този проект и какво ви провокира да участвате в него?

Преди всичко с възможността да пътувам в Европа не като турист, а да надникна в българските училища в Братислава и Париж, да се срещна с представители на българската общност в чужбина. Да се почувстваме едно цяло, независимо от това в кой край на Европа живеем, да се почувстваме българи.

Как оценявате състоянието на образователната система за българи в чужбина, конкретно в Братислава и Париж и доволни ли сте от видяното?

Повече от доволна съм. Въпреки че разполагахме с много малко време, нав-

сяквде към нас бяха отзивчиви, успяха да направят много за кратко време. Мисля, че подобни срещи биха били полезни и за двете страни, преди всичко, за да се почувстваме едно цяло.

Смятате ли, че времето, в което се осъществи срещата на ученици и учители бе достатъчно за създаване на контакти между тях.

Смятам, че беше твърде кратко, но за сметка на това се надявам да бъде често и това ще стане традиция, тъй като през 2010 г., г-жа Ваня Сърбова постави началото на едни такива срещи, а сега вярвам, че те ще бъдат продължени.

Доволен ли сте от поведението и представянето на учениците и смятате ли, че е дошло времето, в което с гордост да се наречем „европейци“?

Аз съм изключително благодарна на всички деца в групата, независимо дали те бяха от Генерал Тошево, Каварна, Тервел, Балчик или от Добрич. Благодарна съм им за това, че бяха отзивчиви по време на занятията, които бяха съвместни, не бяха предназначени само за българите в Братислава и Париж. Всички участваха активно, подпомогнаха цялостното ни представяне. Благодарна съм им и за това, че съумяха да покажат своите таланти, чухме хубава музика по време на пътуването, чухме стихове, а други се проявиха и като актьори. Така аз като цяло съм повече от доволна от всички деца, не само на тези, които присъстваха на занятията. За мен беше удоволствие не само да пътуваме, а и да работим заедно.

Дилана Димитрова, ученичка от IX клас на СОУ „Христо Ботев“ гр. Балчик

Как разбра, че си избрана да участваш в този задграничен проект и какви са успехите и интересите ти в училище?

Разбрах, че съм избрана от директорката г-жа Стойка Владова. След това прочетох информация и във вестник „Балчик“. Интересите ми в училище са свързани с математиката и българския език това са любимите ми предмети, също така ми харесва журналистиката и спорта.

Какво ти хареса и какво не ти хареса в това пътуване?

Като цяло пътуването ми хареса. Допаднаха ми градовете, в които бяхме.

Смятате ли, че посредством подобни проекти, българи от различни части на света ще могат да станат приятели?

Смятам, че да. Даже се запознах с един българин в Мюнхен, който работи там.

Страницата изготви: Ерсин ИСМАИЛОВ

